Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

ΕΓΚΡΙΤΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΥΠΕΡ ΚΑΛΟΦΑΓΑΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ ὁ ὁποῖος μετέβη μὲ τὴν παρέα του εἰς ἐξοχικὸν κέντρον τῆς πόλεως, δὲν βρῆκε ἀνάμεσα σὲ πλῆθος κατσαρόλες τὴ γαστριμαργικὴ του συμπάθεια. — Καὶ ἀντὶ νὰ βολευθῇ μὲ ὅσα πράγματι πικάντικα ὑπῆρχαν, φόρεσε τὴν ποδιὰ τοῦ μάγειρα, παρήγγειλε τὰ σχετικὰ ὑλικά.— Καὶ σὲ τρία τέταρτα τῆς ὥρας εἶχε φτιάξει ἕνα πιλάφι... μούρλια ⁂ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΛΑΙΗ ΜΠΟΫ· εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῶν παραστρατημένων; — Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ ἄποψη. — Τὴν ὁποία ὑποστηρίζει ἀνὴρ ἀνώτερος πάσης ὑποψίας. — Δηλαδὴ ὁ αἰδεσιμώτατος Τόμαν Ντὰν ποὺ θεωρεῖ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ γλαφυρότατον περιοδικόν, ἐπιβάλλεται νὰ εἰσάγεται εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν τῶν κρατουμένων. — Ἄλλωστε ἡ ἐν λόγῳ χρηστομάθεια, ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι εὔχρηστη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναλφαβήτους ⁂ ΚΑΙ ΑΝΟΗΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΦΕΣΙΣ ἐκείνων ποὺ βρίσκονται στὴν οὐρὰ πρὸ τοῦ ταμείου τοῦ σινεμὰ νὰ θέλουν νὰ ἐξυπηρετοῦν φίλους ἐκτὸς σειρᾶς βγάζοντας τους εἰσιτήρια μὲ δικά τους χρήματα. — Ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ ἐκτελοῦν... παραγγελίας διὰ δεκάδας εἰσιτηρίων μὲ ἀποτέλεσμα ὅσοι περιμένουν στὴν «οὐρά» νὰ βρίσκουν τὰ καθίσματα κατειλημμένα ἀπὸ ὅσους ἦλθαν τὴν τελευταία στιγμή...

Ἡ ὀρειβασία

ΑΠΟ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἕνα νέο τμῆμα ἀθόρυβα μὲν ἀλλὰ σταθερὰ ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται καὶ νὰ στερεώνῃ στοὺς κόλπους τοῦ φιλοπροόδου καὶ δραστηρίου «Φυσιολατρικοῦ Ὁμίλου» Πατρῶν. Πρόκειται γιὰ τὸ ὀρειβατικό του τμῆμα.

Πραγματικά, ὁ «Φυσιολατρικός» ἀπὸ ἐτῶν εἶχε ἐπισημάνη τὴν ἀνάγκη αὐτή, ἀλλὰ λόγῳ ἐλλείψεως μέσων, προσώπων κλπ. εἶχε ἀναστείλη τὴν ἵδρυσιν τοῦ τμήματος αὐτοῦ.

Τὸ Νέον Ἔτος ὅμως βρῆκε τὸν Σύνδεσμο μὲ τὸ ὀρειβατικὸ του τμῆμα σὲ πλήρη λειτουργία καὶ μάλιστα μὲ ἕνα ἀξιόλογο ὑπὸ ἐκτέλεσιν πρόγραμμα.

Παράλληλα προωθεῖται καὶ ἡ ἵδρυση χιονοδρομικοῦ τμήματος.

Συγχαρητήρια γιὰ τὶς λαμπρὲς αὐτὲς ἐξελίξεις.

Πόντοι

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ παρατηρητικοῦ συμπολίτου:

Τελευταίως, λέει, φεύγουν πολλοὶ πόντοι ἀπὸ τὶς κάλτσες καὶ τὰ καλτσὸν τῶν γυναικῶν.

Δεδομένης ὅμως τῆς ἐπιμελείας ποὺ δείχνουν οἱ γυναῖκες σὲ θέματα κοκκεταρίας, δὲν μπορεῖ παρὰ τὸ ἄδικο νὰ ἔχουν οἱ κάλτσες....

Δόκτορες καὶ... μεσάζοντες

ΕΙΣ διαθεσιμότητα 30 ἡμερῶν ἐτέθησαν δύο νεαροὶ καθηγηταὶ τῆς κοινωνιολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λὸγκ Μπήτς ἐπειδὴ κατὰ τὰ μαθήματα ποὺ παρέδιδαν πρὸς διάλυσιν τῶν κοινωνικῶν μύθων χρησιμοποιοῦσαν ὡς σκοπτικὰ μέσα διδασκαλίας ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμνούς, καθὼς καὶ φὶλμ μὲ τὴν γειετήσιον πρᾶξιν.

Ἀλλὰ γιατὶ οἱ ρηξικέλευθοι δόκτορες ἐπέμεναν νὰ διδάσκουν στὴν πανεπιστημιακὴν αἴθουσα ποὺ δὲν εἶχε παρὰ μόνο τραπέζια καὶ δὲν ἐπροτίμησαν τὴν διδασκαλίαν ὑπὸ τύπον φροντιστηριακῆς προγυμνάσεως κατ' οἶκον, ὅπου ὑπάρχουν καὶ κρεβάτια;

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ κοινοὶ προαγωγοὶ χρησιμοποιοῦντες τὰς κλασσικὰς μεθόδους ἔχουν περισσότερο μυαλό, καθὼς καὶ πρακτικὸ πνεῦμα ἀπὸ ὡρισμένους νεωτεριστὰς δόκτορας τοῦ Νέου Κόσμου καὶ τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Γάμοι χάριν... παιδιᾶς

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ὑπάρχει κι' ἕνα εἶδος γραφειοκρατίας, ὄχι στὴν Ἑλλάδα αὐτὴ τὴ φορὰ ἀλλὰ στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, ποὺ ἀποτελεῖ ὄχι κατάρα, ἀλλὰ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ ἐκ φύσεως, ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, δὲν ἀνέχονται τοὺς περιορισμοὺς τῶν τύπων καὶ τὶς συμβατικὲς διαδικασίες τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Διαφορετικὰ δὲν ἐξηγεῖται πῶς τόσοι ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου, δηλαδὴ καλλιτέχνες ποὺ παίρνουν ἐντολὲς μόνον ἀπὸ τὸν αὐθορμητισμό τους ἀλλάζοντας συζύγους σὰν «πουκάμισα», ἐπιμένουν νὰ παντρεύωνται νὰ ξεπαντρεύωνται καὶ νὰ ξαναπαντρεύωνται ἄπειρες φορές, ὁδηγούμενοι ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου στὸ ληξιαρχεῖο γιὰ γραφειοκρατικὲς διατυπώσεις ποὺ μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ χρειάζωνται καινούργιες γιὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν καὶ νὰ δώσουν τὴ θέση τους σὲ νεώτερες.

Αὐτὰ περίπου ἤθελε νὰ πῇ φίλος καλός, ἀναφερόμενος σὲ κάποια ἀπ' τὶς τόσες ἐξαγγελίες γάμων μεταξὺ στὰρ τοῦ σινεμὰ ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος κατὰ τὸν τελευταῖο καιρό.

—Ἤθελα νἄξαιρα, παρατήρησε τὶ εὐχαρίστηση βρίσκουν σ' αὐτὸ τὸ παιχνίδι τῆς παντρειᾶς. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, οἱ εὐκαιρίες δηλαδὴ ποὺ τοὺς παρουσιάζονται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴ γενικώτερη φιλοσοφία τους, ὁδηγεῖ σὲ μιὰ διαρκῆ ἐναλλαγὴ παρτεναίρ. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ οἱ πρόσκαιροι ἐνθουσιασμοί, οἱ τόσον ἔντονες μερικὲς φορὲς ἐρωτικὲς συγκινήσεις ποὺ ἐκλαμβάνονται ὡς ἀνεπανάληπτες, ἀκόμη καὶ στὸ σεξουαλικὸ σοῦπερ μάρκετ τῶν κινηματογραφουπόλεων, ὥστε νὰ δημιουργοῦν τὴν ἔφεση τῆς τυπικώσεως καὶ τῆς μονιμοποιήσεως διὰ τῆς γαμηλίου τελετῆς.

Τέτοιοι, ὅμως, ἐνθουσιασμοὶ δὲν ἀνθίζουν παρὰ στοὺς πρωτάρηδες. Σ' αὐτούς, ἡ αὐταπάτη ὅτι θὰ κάνουν «κονάκι» εἶναι εὔλογη. Πῶς διάβολο, ὅμως, σκέπτονται ἐκεῖνοι ποὺ ἂν καὶ παντρεύωνται καὶ χωρίζουν... ἀνὰ διετίαν τουλάχιστον, ἐπιμένουν ὅτι καὶ ἡ καινούργια περίπτωση πρέπει νὰ περαστῇ στὰ κατάστιχα τοῦ ληξιαρχείου. Τί εἶναι λοιπὸν ἐκεῖνο ποὺ ὁδηγεῖ αὐτὰ τὰ ἀπολύτως χειραφετημένα πλάσματα καὶ στὴν τυπικὴ καθιέρωση τοῦ δεσμοῦ τους, ὁ ὁποῖος θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ κι' ἀλλοιῶς, χωρὶς ἰδιαίτερες δυσκολίες...

Προσπάθησα νὰ τοῦ δῶ κάποιαν ἐξήγηση. Νομίζω τοῦ εἶπα ὅτι σπάνιες εἶναι οἱ περιπτώσεις, ποὺ αὐτοὶ οἱ ξεσκολισμένοι ἄνθρωποι ξαναπαντρεύονται ἔχοντας τὴν αὐταπάτη ὅτι θὰ «ἀράξουν» ὁριστικὰ πλέον. Ἀλλὰ διατυμπανίζουν τὶς σχέσεις τους μέχρις ἐπισημοποιήσεως διὰ λόγους προνοίας ἢ μᾶλλον ἐρωτικῆς αὐτοαμύνης.

—Δὲν σὲ καταλαβαίνω.

—Κι' ὅμως, εἶναι ἁπλό. Διότι ἂν λάβῃ κανεὶς ὡς δεδομένον ὅτι τουλάχιστον κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῶν σχέσεων, ἡ ἕλξις εἶναι τόσο δυνατή, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι λόγῳ... δημιουργημένης πιάτσας, οἱ πειρασμοί, δηλαδὴ οἱ ἀντίζηλοι ἐνεδρεύουν, τότε εὔκολα ὁδηγεῖται κανεὶς στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ γάμος ἔστω καὶ θνησιγενὴς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ ἀποθαρρύνῃ, νὰ ἀπομακρύνῃ γιὰ ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα τουλάχιστον τοὺς ἀντιπάλους!...

Μὲ κοίταξε δύσπιστος. Ἦταν προφανὲς ὅτι ἡ ἑρμηνεία μου δὲν τὸν ἱκανοποιοῦσε.

—Θέλεις καὶ τὴ δική μου γνώμη; ξέσπασε. Ἡ ἐξήγηση εἶναι πολὺ πιὸ ἁπλῆ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πλήττουν τρομερὰ λόγῳ χειραφετήσεως. Καὶ προσπαθοῦν νὰ σπάσουν τὴ ρουτίνα... παίζοντας τὴ νυφὴ μὲ τὸ γαμπρό, ὅπως παλιότερα ἔπαιζαν τὶς... κουμπάρες.

ΠΑΝ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Ἡ περιπέτεια μιᾶς γενιᾶς

Αἰμ. Χουρμούζιου

Στὴ σειρὰ τῶν «Ἔργων Αἰμ. Χουρμούζιου» κυκλοφόρησαν τὶς μέρες αὐτὲς οἱ «Ἐκδόσεις τῶν Φίλων» ἕνα νέο τόμο μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Ἡ περιπέτεια μιᾶς γενεᾶς». Πρόκειται γιὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ σπουδαιότατα δοκίμια κοινωνικοπολιτικοῦ χαρακτῆρα ποὺ διαπραγματεύονται τὰ μεγάλα θέματα τοῦ ταραγμένου καιροῦ μας σὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν δραματικὴ γενεὰ τοῦ διαπρεποῦς στοχαστῆ ποὺ ἔζησε δυὸ καταστροφικοὺς πολέμους καὶ ποὺ μέσα στὸ σημερινὸ χάος προσπαθεῖ νὰ ἀνορθώσει καὶ πάλι τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τοῦ ξαναχαρίσει τὴν ἐλευθερία καὶ τὸν πνευματικό του πολιτισμό. Τὰ κείμενα αὐτὰ ἀποτελοῦν καὶ μιὰ μαρτυρία τῆς γενεᾶς αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἔκφραση ἑνὸς ζωντανοῦ, δημοκρατικοῦ καὶ περήφανου πνεύματος ἀνθρωπισμοῦ.

ΜΕΓΑΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

του

ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΔΑΤΟΥ

Γενικὴ Βιβλιεμπορικὴ

ΓΟΥΝΑΡΗ 100

ΤΗΛ. 329-322

ΠΑΤΡΑΙ

Προσκλητήρια Γάμων

«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»

Ἀγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁριστικὴ ἡ διάσπασις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ διάσπαση τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θεωρεῖται ὁριστική. Εἰς τὴν σύσκεψιν δὲν προσῆλθον παρὰ 97 βουλευταὶ του. Ἐξ ἄλλου καίτοι ἔλαβον εἰδικὴν πρόσκλησιν ἀπουσίασαν οἱ προσχωρήσαντες εἰς τὸ νέον κόμμα Μαρκεζίνη βουλευταί.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπεν ὅτι ἀναμένει ἐγγράφους προτάσεις τῶν τεσσάρων ἀρχηγῶν Παπανδρέου, Ζέρβα, Κανελλοπούλου καὶ Βενιζέλου προκειμένου νὰ λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεως.

Παράπονα

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ μας γράφουν ἐκ Βραχνεΐκων ἂν ἔχει γνῶσιν ὁ μητροπολίτης κ. Θεόκλητος ὅτι ὁ ναὸς τοῦ χωρίου ἔχει μετατραπῆ εἰς οἶκον ἐμπορίου ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ἀνεγνώσθη ἐγκύκλιος διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.

Ἡ Ἡνωμένη Εὐρώπη

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ συνεργάτης τοῦ «Ρώυτερ» γράφει ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς κινήσεως ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ζητήματος μιᾶς καὶ Ἡνωμένης Εὐρώπης.

Ὁ Κετσέας

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Δραγούμης ἐδήλωσεν ὅτι διετάχθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου νὰ ἐρωτήσῃ ἐὰν ὁ ὑποστράτηγος Κετσέας εἶχε λάβη ἁρμοδίως ἄδειαν ὅπως προβῆ δημοσίᾳ εἰς πολιτικὰς δηλώσεις.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ὀπερέττα Τούλας Δράκου. Σήμερον ἡ Ἐπιθεώρηση «Οἱ τρεῖς μεγάλοι».

ΙΝΤΕΑΛ. «Καραβάν».

ΠΑΝΘΕΟΝ «Ὁ δαίμων τοῦ Βοσπόρου».

ΑΙΓΛΗ «Σαχάρα».

KAN-KAN

Συνεχίζουμε κάθε βράδυ τὶς ἐπιτυχίες μας—μὲ τὴν πρώτη ὀρχήστρα τῶν Πατρῶν

ΤΑΚΗ ΜΠΕΖΑΪΔΕ

Καὶ τοὺς τραγουδιστὲς

ΣΤΑΥΡΟ ΠΑΣΜΑΤΖΗ — ΠΕΤΡΟ ΠΟΜΩΝΗ

Τὶς τραγουδίστριες

ΤΟΝΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ — ΚΑΤΙΑΝΑ ΚΟΝΤΟΜΑΡΚΟΥ

ΒΙΛΛΥ ΚΑΜΑΡΙΩΤΟΥ

Καὶ ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἐξ Ἀθηνῶν

Ὅλοι γιὰ μιὰ ἀπολαυστικὴ βραδυά, στὸ

KAN-KAN

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ γλῶσσα τώρα καὶ στὸ δημόσιο βίο

Τοῦ κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΚΟΛΑΪΤΗ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζωνται στὴ χώρα μας ὡρισμένα μέτρα, ποὺ καλοπροαίρετα ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε, πὼς εἶναι καθοριστικὰ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας.

Ἡ ὁμολογία εἶναι πράξη ὑπεύθυνης ἀντιμετωπίσης τῶν πραγμάτων. Καὶ χρέος μας εἶναι νὰ τὸ σημειώνουμε ἀπερίφραστα.

Δὲν μποροῦμε λοιπὸν νὰ μὴ παραδεχθοῦμε πὼς μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 ἔγινε τὸ μεγάλο βῆμα κι' ἄνοιξε ὁ δρόμος γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς Δημοτικῆς Γλώσσας. Ἐνῶ μὲ τὸ νόμο τοῦ 1976 γιὰ τὴ Γενικὴ Ἐκπαίδευση ποὺ ὁμόφωνα ψηφίσθηκε ἀπ' ὅλες τὶς πτέρυγες τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωρίσθηκε πανηγυρικὰ ἀπὸ τὸ Κράτος, πὼς εἶναι ἡ ζωντανή μας γλῶσσα, ἡ γλῶσσα τοῦ ἔθνους μας.

Πόσοι ὅμως ἀγῶνες χρειάσθηκαν νὰ γίνουν, σὲ ἐποχὲς ποὺ ἀνθοῦσε ὁ λογιοτατισμὸς κι' ἡ καθαρολογία κι' ὕψωναν τείχη ἀδιαπέραστα σὲ κάθε θαρραλέα φωνή, ποὺ πάσχιζε ν' ἀλλάξει τὴ μοίρα τοῦ τόπου μας. Πόσες παλινδρομήσεις τὴν ὥρα ποὺ ἄνοιγε ὁ δρόμος γιὰ τὴν πρόοδο τῆς Παιδείας μας καὶ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ τοῦ ἔθνους μας.

Νὰ θυμηθοῦμε τὴν Ἐαστεριὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀλλαγῆς τοῦ 1917 ποὺ κράτησε μόνο ὡς τὰ 1920: Ἢ τὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση τοῦ 1964, ποὺ σταμάτησε ξαφνικὰ καὶ βίαια τὸ θλιβερὸ Ἀπρίλη τοῦ 1967;

Χρέος μας τούτη τὴν ὥρα τὴν εὐλογημένη, ποὺ ἦρθε καὶ πάλι ἡ Ἐαστεριὰ στὴν Παιδεία μας, ἔστω μ' ἐλλείψεις σοβαρές, ποὺ ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ εἶναι νὰ διορθωθοῦν, νὰ μνημονεύσουμε ἕναν ἀπὸ τοὺς φωτισμένους καὶ πρωτοπόρους παιδαγωγούς μας, ποὺ στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας ἄρχισαν ν' ἀγωνίζωνται σὲ καιροὺς δύσκολους γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς Δημοτικῆς μας Γλώσσας. Τὸν Ἀλέκο Δελμοῦζο, τὸν ἀκούραστο καὶ θαρραλέο παιδαγωγὸ ποὺ ἔγραφε καὶ τόνιζε:

«Παιδεία ἀληθινὴ χωρὶς τὴ Δημοτική μας γλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ ἔχουμε ποτέ».

Κι' ἀκόμη νὰ θυμηθοῦμε τοὺς κορυφαίους τῶν γραμμάτων μας τότε ποὺ ὁ Μιστριωτισμὸς ἦταν πανίσχυρος, οἱ μεγάλοι μας λογοτέχνες καὶ ποιητές, πρωτοπόροι καὶ τολμηροί, καθιέρωσαν τὴ δημοτικὴ γλῶσσα στὴ λογοτεχνία μας κι' ἔδωσαν στὸ νεοελληνικὸ κείμενο καὶ στίχο τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴ γοητεία τῆς ζωντανῆς μας γλώσσας.

Τὸ γλωσσικό μας θέμα εἶναι θέμα κατ' ἐξοχὴν ἐθνικό. Καὶ μὲ τὸ πρίσμα αὐτὸ ὀφείλουμε νὰ τὸ ἀντικρύσουμε. Πέρα ἀπὸ τὴν Παιδεία μας, ποὺ σ' ὅλες τὶς βαθμίδες της εἶναι πιὰ τὸ ἐπίσημο ὄργανο διδασκαλίας, ἡ δημοτικὴ γλῶσσα πρέπει νὰ μπεῖ στὸ δημόσιο βίο καὶ νὰ γίνει τὸ κοινὸ γλωσσικὸ ὄργανο ἐπικοινωνίας. Τὸ χάσμα ποὺ ἔχει ἀνοίξει στὴ δημόσια ζωὴ ἀνάμεσα στὸ Κράτος καὶ τὸ λαὸ ἡ ἐπικράτηση τῆς καθαρεύουσας 150 ὁλόκληρα χρόνια, ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου νὰ κλείσει τὸ γρηγορώτερο.

Τὰ πρῶτα ἀξιόλογα βήματα ἔγιναν. Στὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα, στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, σ' ἀρκετοὺς Δήμους καὶ σὲ πολλὲς κρατικὲς καὶ ἡμικρατικὲς ὑπηρεσίες κι' ὀργανισμοὺς καθιερώθηκε ἡ Δημοτικὴ σὰν γλῶσσα τῶν ἐγγράφων τους. Καὶ τώρα μὲ τὴν πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας καθιερώνεται πιὰ ἐπίσημα σ' ὅλες τὶς Δημόσιες Ὑπηρεσίες. Ἔτσι λοιπὸν ἀπὸ τὴν πρώτη Φεβρουαρίου θὰ συντάσσωνται στὴ Δημοτικὴ γλῶσσα τὰ ἔγγραφα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὀργανισμῶν. Τὸ μέτρο αὐτὸ εἶναι μεγάλης σημασίας. Καὶ πρέπει νὰ τὸ σημειώσουμε ἰδιαίτερα. Γιατί, φέρνει τὸ Κράτος κοντὰ στὸ Λαὸ καὶ τὴν Διοίκηση κοντὰ στὸν Πολίτη.

Ὅμως, ἡ Δημοτικὴ γλῶσσα, εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ προχωρήσει καὶ σὲ τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς ποὺ θεωροῦνται, ὅπως λένε, ἀπρόσιτοι σ' αὐτή. Θ' ἀναφερθῶ σ' ἕνα ἀπ' αὐτούς, γιὰ νὰ δοῦμε, ἂν πραγματικά, ὑπάρχουν ἐμπόδια γιὰ τὴ χρήση τῆς ζωντανῆς γλώσσας.

Τὸ νομικὸ καθεστὼς τῆς χώρας μας εἶναι γεγονός, πὼς βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἕλληνα πολίτη, γιατὶ ἡ γλῶσσα ποὺ ἐκφράζεται εἶναι σχεδὸν ἀκατάληπτη. Κι' ὅμως ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται!

Τί φοβερή, ἀλήθεια, ἀντίφαση!

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δημοτικῆς γλώσσας στὴ νομικὴ θεωρία καὶ πρακτικὴ (νομικὰ κείμενα, δικαστικὲς ἀποφάσεις, δικαστικὲς ἀγορεύσεις) ἂν καὶ παρουσιάζει γιὰ νὰ εἴμαστε ἀντικειμενικοί, ὡρισμένες δυσκολίες δὲν εἶναι ἀκατόρθωτη.

Ἄλλωστε, ἔχουμε κιόλας τὰ πρῶτα δείγματα αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα τῆς χώρας μεταφράσθηκε στὴ δημοτική, ὅπως παλαιότερα ὁ Ἑλληνικὸς Ἀστικὸς Κώδικας καὶ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία ἀπὸ ἔμπειρο νομικό. Εἰσηγήσεις ἔγιναν ἤδη στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας καὶ δικαστικὲς ἀποφάσεις ἔχουν ἐκδοθεῖ στὴ Δημοτικὴ γλῶσσα.

Τώρα λοιπόν, ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένα συνταγματικὸ ἢ νομοθετικὸ ἐμπόδιο, οἱ νεώτεροι ἰδιαίτερα ἔχουν καθῆκον νὰ προχωρήσουν στὴ χρήση τῆς δημοτικῆς γλώσσας καὶ νὰ τὴν κάνουν γλῶσσα τῶν νόμων. Θὰ εἶναι μεγάλη ἡ προσφορά τους στὸ λαὸ καὶ στὸ ἔθνος μας.

Γίνεται πιὰ φανερό, πὼς δὲν ὑπάρχουν ἐμπόδια ἀνυπέρβλητα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ζωντανῆς μας γλώσσας σὲ τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς ποὺ θεωροῦνται δύσκολοι. Χρειάζεται ὅμως μόχθος πολὺς καὶ συνεχὴς προσπάθεια. Χρειάζεται ὑπεύθυνη δουλειὰ καὶ πολλὴ ἀγάπη.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθεῖ ὅτι ἡ καθιέρωση καὶ ἡ χρήση τῆς δημοτικῆς γλώσσας στὸ Δημόσιο βίο, σὰν κοινὸ μέσο ἐπικοινωνίας, εἶναι ἔργο καὶ καθῆκον ὅλων μας. Ὅλων γενικῶς τῶν Ἑλλήνων.

Καιρὸς πιά, αὐτὸ ποὺ κατακτήθηκε μὲ σκληροὺς ἀγῶνες, ἔστω κι' ἀργά, νὰ τὸ βοηθήσουμε ὅλοι μας, γιὰ νὰ μιλιέται καὶ νὰ γράφεται ἄφοβα ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ μας.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΚΟΛΑΪΤΗΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΤΗΛ. 272-766

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Αὐτοσυγκράτηση καὶ λιτότητα-ναὶ ἀλλὰ ἀπὸ ποιούς;

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπεσε ἡ δικτατορία ὡς τὰ σήμερα, ὑπάρχει διάχυτη — ἢ καλλιεργεῖται σκόπιμα ἀπὸ ὡρισμένους οἰκονομικοὺς κύκλους — μιὰ βαθεια ἀβεβαιότητα ὅσον ἀφορᾶ τὴν οἰκονομικὴ πορεία τῆς χώρας. Ἐλέγχει δηλαδὴ ἢ δὲν ἐλέγχει ἡ πολιτικὴ ἐξουσία τὶς δυνάμεις ἐκεῖνες ποὺ λόγῳ μεγέθους, ἀποτελοῦν τὴν ἀναγκαία οἰκονομικὴ ὑποδομὴ τοῦ τόπου; Πιὸ ἁπλούστερα: οἱ δυνάμεις αὐτὲς ἀποτελοῦν ἕνα ὄργανο στὰ χέρια τῆς κυβερνήσεως γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ οἰκονομικοῦ της προγράμματος, ἢ εἶναι μιὰ αὐτοκέφαλη δύναμη ποὺ παραμονεύει νὰ ὑποδουλώσει καὶ πάλι τὸ λαὸ καὶ τὴ χώρα σὲ κάποιο τερατῶδες Σαϊλωκικὸ σύστημα;

Συχνὰ οἱ διαδόσεις (καὶ ὡρισμένα γεγονότα) ἀφήνουν ἔκδηλα νὰ ὑποτεθεῖ τὸ δεύτερο. Καὶ ὁ προσεχτικὸς παρατηρητὴς διαπιστώνει μιὰ κραυγαλέα διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς ἐντυπωσιακὲς διακηρύξεις ποὺ διαβεβαιώνουν τὸν ἔλεγχο τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων καὶ στοὺς ψιθύρους.... ποὺ ἀφήνουν νὰ πλανιῶνται πολλὲς ἀμφιβολίες γιὰ τὸν διατυμπανιζόμενο ἔλεγχο ποὺ— τάχα— ἐξασκεῖται σ' αὐτὲς τὶς δυνάμεις. Κάτι τέτοιες διακηρύξεις εἶναι βέβαια ἀναγκαῖες γιὰ νὰ ἐπικυρώνει κάθε φορὰ ἡ πολιτεία τὴν σταθερότητα καὶ τὴν καθολικότητα τῆς ἐξουσίας της. Ἡ συμβολὴ ὅμως τῶν «ψιθύρων» καὶ τῆς ἀμείλικτης «πραγματικότητας» κάθε ἄλλο παρὰ προσθέτει στὴ διαμόρφωση ἐλπίδων ποὺ νὰ θερμαίνουν τὴ πλειοψηφία ὅτι: Καὶ μέσα πᾶμε καλά...: Ὁ καχύποπτος παρατηρητής, δηλαδή, διαπιστώνει μιὰ ἀντίθεση στὰ δυὸ χρόνια τῆς Δημοκρατίας ποὺ πέρασαν. Τὸν πρῶτο καιρό, μετὰ τὴν πτώση τῆς δικτατορίας, οἱ ψίθυροι γιὰ τὴν δυσκολία νὰ ἐλεγχθοῦν οἱ οἰκονομικὲς δυνάμεις ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία ἦταν ζωηρότεροι, γιατὶ ἡ διάλυση τῶν παράνομων οἰκονομικῶν κυκλωμάτων ἔκαναν τὸν ἔλεγχο τοῦ κράτους πολὺ πιὸ δύσκολο. Τώρα ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τὸ διάστημα ποὺ πέρασε, οἱ ψίθυροι (καὶ κίνδυνοι) θὰ περίμενε κανεὶς ὅτι θὰ εἶχαν ἐξουδετερωθεῖ. Δυστυχῶς γενικὴ διαπίστωση εἶναι ὅτι κάτι τέτοιο δὲν συμβαίνει. Κι' αὐτὸ σημαίνει ἢ ὅτι ἡ σταθεροποίηση τοῦ ἐλέγχου τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀπέτυχε ἢ ἀποκαταστάθηκε κάποια μυστικὴ ἁρμονία... ποὺ ὀφείλεται στὸν ταυτισμὸ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν ἀνέλεγκτων οἰκονομικῶν δυνάμεων μὲ τὸ κράτος. Μιὰ τέτοια ὅμως τυχὸν ἁρμονία φοβίζει... Κι' ὄχι μόνο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐκπαραθύρωση τῶν ἀδυνάτων, ἀλλὰ καὶ γιατὶ μιὰ τέτοια ἑταιρία ἀνάμεσα στὸ κράτος καὶ στοὺς χρυσοδάκτυλους θἄχει — ἀργὰ ἢ γρήγορα —σὰν ἀποτέλεσμα καὶ τὸ εὔλογο γκρέμισμα τῆς σημερινῆς νομιμότητας, ἀφοῦ σὲ κάθε κρίσιμη διαφωνία λαοῦ καὶ ἐξουσίας ἡ δεύτερη— ἀδύνατη σὲ κάθε ἄμυνα—θὰ μποροῦσε νὰ παραδοθεῖ στὸ ἔλεος τῶν τρωκτικῶν ποὺ μὲ τὴν πολύχρονη προεργασία τους θἄχουν ὑποσκάψει τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ θεμέλια τῆς Δημοκρατίας. Βέβαια ἕνας τέτοιος συλλογισμὸς δὲν εἶναι ἀπόλυτος καὶ θἆταν ἄδικο νὰ τὸ ποθετήσουμε στὴν ἴδια μοίρα τὴν δικτατορικὴ λαίλαπα, τὴν στηριγμένη στὰ ἄθλια ἀνακτορικὰ δεκανίκια καὶ στοὺς σημερινοὺς θλιβεροὺς ὑποστηρικτές της μὲ τὴν σημερινὴ κυβέρνηση, ποὺ καὶ δύναμη ἔχει καὶ κῦρος καὶ ἡγεσία. Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶδαν τὰ μάτια μας στὴν ἑφτάχρονη νύχτα, ἔχουμε καθῆκον καὶ δικαίωμα νὰ ἀνησυχοῦμε. Ἀφοῦ, λοιπόν, μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι ἡ ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας εἶναι μιὰ σταθερὴ πραγματικότητα, τί ἐμποδίζει νὰ μᾶς πείσουν — μὲ ἔμπρακτα μέσα— ὅτι ὡρισμένες οἰκονομικὲς κατηγορίες δὲν ἀποτελοῦν τὸ στενὸ καὶ ἀποκλειστικὸ πλαίσιο μιᾶς ταξικῆς ἰδιοκτησίας, ἀλλὰ ὅτι ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ὑπάγονται στοὺς γενικοὺς κανόνες ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὸ λαό; Ἡ πρακτικὴ ἐπιβεβαίωση ἑνὸς τέτοιου κανόνα θἄδειχνε ὄχι μονάχα θάρρος καὶ ἰσονομία ἔναντι τοῦ συνόλου ἀλλὰ καὶ θὰ ἐξουδετέρωνε τοὺς «ἐπικίνδυνους» καὶ τοὺς «ἄφρονες»... Τὸ πρόσφατο ἀποκορύφωμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης τοῦ 1976 ἀποκάλυψε πόσο βαθειὲς εἶναι οἱ λειτουργικὲς ἀδυναμίες τοῦ δημόσιου βίου μας. Μὲ νομοτελειακὴ συνέπεια οἱ «μὴ ἔχοντες» σήκωσαν τὸ βάρος τῶν θυσιῶν ποὺ ζητήθηκαν ἀπὸ τὸ ΣΥΝΟΛΟ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐνῶ «οἱ ἔχοντες» ἔστρεψαν τὰ νῶτα στὴν ἔκκληση τοῦ Ἔθνους. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ χωρισθεῖ τὸ «πλῆθος» ἀπὸ τοὺς «λίγους» σὲ δυὸ ὁμάδες δύσπιστες καὶ τελικὰ ἐχθρικές. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἄλλωστε τῆς διαφορετικῆς μεταχείρισης, μεταξὺ ἡμετέρων καὶ μή, τὸ πρόσφατο «ἐπεισόδιο» στὴν Πόλη μας, ποὺ μὴ ἡ ὀργὴ τῆς δικαιοσύνης γιὰ τὴ γενόμενη πρὸς τὸ λαὸ ἀδικία, θὰ εἴχαμε ἕνα ἀκόμη «δεῖγμα» τοῦ διαχωρισμοῦ σὲ ἐρίφια καὶ πρόβατα... Βέβαια κανεὶς δὲν ζητάει νὰ μοιράσουν οἱ κατέχοντες τοὺς χιτῶνες τους. Ἀλλὰ ἂν κατὰ τὸν Ὅμηρο, ὁ σκλάβος ἔχει μισὴ ψυχή, τουλάχιστον νὰ μὴν τὴ χάσει ὁλωσδιόλου, ἀλλὰ νὰ βρεθοῦν καὶ γι' αὐτὸν λίγες ὧρες ὕπνου ἔστω στὰ τελευταῖα σκαλοπάτια τοῦ «ὑποτιθέμενου» οἴκου του. Στὸ κάτω—κάτω δυὸ ἄτομα ἔστω ἐχθρικῶν τάξεων ποὺ ἀνήκουν ὅμως στὴν ἴδια Πατρίδα κι' ἔχουν κοινότητα γλώσσας δουλειᾶς καὶ κοινὴ δράση, εἶναι ὑποχρεωμένα ν' ἀντλήσουν ἀπὸ τὶς αὐτὲς πηγὲς τὰ μέσα τῆς συλλογικῆς ζωῆς τους. Αὐτὸ ὅμως ἐπιβάλλει τὶς ἴδιες θυσίες καὶ τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις, κι' ὄχι οἱ ἐλάχιστοι νὰ μεγαλώνουν παράδοξα κι' οἱ πολλοὶ νὰ συρρικνώνωνται στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸν ἐπιούσιο. Ἀνάγκη, λοιπόν, ἡ ἐξουσία νὰ μὴ περιορίζεται σὲ ἐπιφανειακὲς μόνο δηλώσεις καὶ ἐφησυχαστικὰ πυροτεχνήματα, ἀλλὰ νὰ ἐπιδοθεῖ στὴν ἄσκηση τρόπων καὶ μέσων ὥστε ἀπ' τὴν παληὰ Πατρίδα νὰ ξεπηδήσει μιὰ Πατρίδα καινούργια ἀνώτερη καὶ ἰσόνομη. Κοινὴ διαπίστωση εἶναι ὅτι στὶς σημερινὲς κοινωνίες «ὁ ἄνθρωπος εἶναι λύκος γιὰ τὸν ἄνθρωπο» ὅπως λέει ὁ Χόμπς. Ἀλλὰ ἀκριβῶς γι' αὐτό, πρέπει ἡ Πολιτεία ν' ἀποσπάσει τὸν τόπο ἀπὸ τὶς τάξεις ἐκεῖνες καὶ τὶς ὀλιγαρχίες τῆς καταδυνάστευσης καὶ νὰ ὁδηγήσει τοὺς πολίτες αὐτῆς τῆς χώρας σὲ κανόνες δικαίου ποὺ θὰ τοὺς κυρώνει ἡ ἐνεργητικὴ συνείδηση ὅλου τοῦ λαοῦ. Συγκεκριμένα ὁ ἁπλὸς πολίτης δὲν ζητάει τὴν ἐπέμβαση τοῦ κράτους σὰν «παρένθεση» ἢ σὰν δώρημα, ἀλλὰ σὰν πάγια προστασία καὶ φροντίδα πρὸς τὸν καθημερινὸ μόχθο του. Καὶ τὸ ζητάει τώρα, ἰδιαίτερα, ποὺ μπήκαμε στὸν καινούργιο χρόνο, γιατὶ στὰ δύο χρόνια ποὺ πέρασαν διαπίστωσε ὅτι ὄχι μονάχα οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοὶ ποὺ τοῦ ὑποσχέθηκαν ἀμφισβητοῦνται «ἰδιώνυμο, Ν. 330 κλπ», ὄχι μόνο διατηροῦνται δομὲς καὶ πρόσωπα ποὺ ἀπεργάστηκαν «καὶ ἀπεργάζονται» τὸ κακὸ τοῦ τόπου, ἀλλὰ κι' ὅτι μὲ τὴν γραμμὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση —γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὰ λόγια τοῦ Γέρου— οἱ πλούσιοι ἔγιναν πλουσιώτεροι καὶ οἱ φτωχοὶ φτωχότεροι... Στὸ σωτήριο ἔτος ποὺ μπαίνουμε μᾶς ἀκολουθοῦν ζωντανὲς οἱ ἐρινύες τῆς δυσανεξίας καὶ τῆς μὴ περαιτέρω ἀνοχῆς τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ὁ ἐργατοϋπαλληλικὸς κόσμος, οἱ μικροεπαγγελματίες καὶ γενικὰ ὁ κόσμος τοῦ μόχθου ἀδυνατεῖ ν' ἀντεπεξέλθει καὶ στὶς πιὸ βασικές του ἀνάγκες. Ἡ ὑποαπασχόληση καὶ ἡ στρατιὰ τῶν ἀνέργων κάθε μέρα πληθύνεται σὲ βαθμὸ ἐξαιρετικὰ ἀνησυχαστικό. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ βαθύτατες ἀνησυχίες κυριαρχοῦν στὸ λαὸ γιὰ τὴ στάση τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ποὺ μποροῦν ἢ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιβάλλουν «δυναμικὲς λύσεις». Τί θὰ γίνει ἂν οἱ ἀνησυχίες αὐτὲς καὶ ἡ φοβία παραλύσουν καὶ ἐξουδετερώσουν τὸ «θαῦμα» ποὺ ἐπιτεύχθηκε κατὰ τὴν μετάβαση ἀπὸ τὴν δικτατορία στὴ Δημοκρατία; Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ὁ Πρωθυπουργὸς δήλωνε στὸ ΤΙΜΕ «Ἦρθα σὰν ἐλπίδα. Τώρα ἀντιπροσωπεύω τὴν ἐγγύηση». Ὁ λαὸς λέει «μακάρι». Ἀλλὰ ἀρκοῦν οἱ πρωθυπουργικὲς προαιρέσεις καὶ οἱ συστάσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γιὰ λιτότητα καὶ αὐτοσυγκράτηση ἢ μήπως χρειάζεται καὶ ἡ γάτα.. γιὰ νὰ συνετισθοῦν οἱ χρυσοδάκτυλοι καὶ οἱ ἐρασταὶ τῆς ἀνωμαλίας. μιὰ ποὺ ὁ λαὸς κάνει τὸ καθῆκον του;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 196 & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(Πρώην Δ.Ε.Η.)

ἀπέναντι ἀπ' τὸ Πανεπιστήμιο

ΤΗΛΕΦ. 270-051

Σᾶς περιμένουμε στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας

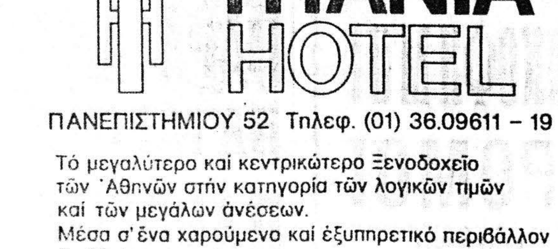

στὸ ξενοδοχεῖο σας

TITANIA HOTEL

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 52 Τηλεφ. (01) 36.09611 – 19

Τὸ μεγαλύτερο καὶ κεντρικώτερο Ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν στὴν κατηγορία τῶν λογικῶν τιμῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀνέσεων.

Μέσα σ' ἕνα χαρούμενο καὶ ἐξυπηρετικὸ περιβάλλον διαθέτουμε:

- Ὑπερμοντέρνα δωμάτια καὶ σουῖτες, ὅλα μὲ λουτρό, μουσικὴ καὶ TV, ἂν ζητήσετε.
- Ἑστιατόριο, καφετερία, 2 BAR καὶ SNACK–BAR, μὲ ἐξυπηρέτηση ὅλο τὸ 24ωρο.
- Γιὰ τὸ αὐτοκίνητό σας PARKING καὶ ΓΚΑΡΑΖ γιὰ 400 αὐτοκίνητα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΙΤΑΝΙΑ

Κρατήσεις: Τηλεφ. (01) 36.09.611 – 19 – TELEX. 214673 IFEL

ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

Σωθῆτε!!!

Τό σωσίβιο σας εἶναι τό

ΕΘΝΙΚΟ ΛΑΧΕΙΟ

Πρῶτος λαχνός 5.000.000

χιλιάδες ἄλλοι τυχεροί!!

.... Καί τό ΔΩΡΟ 15.000.000

αὐτά εἶναι λεφτά!!